

Пише: Војислав Коштуница
понедељак, 27 јун 2011 11:06

Драги пријатељи,

Пре три године, у јулу 2008. године, образована је садашња Влада Србије. Власт је засула грађане крупним, најкрупнијим обећањима, тврдећи при томе наравно и да је све обећано и брзо оствариво. Поврх тога, да не буде никаквог двоумљења или сумње, власт је саму себе прогласила социјално одговорном Владом. Данас, три године касније поставља се питање како живе грађани, шта је Влада за ове три године урадила, где се Србија данас налази и куда иде.

Могли бисмо да пођемо од првог и најједноставнијег питања. Колика је данас плата у Србији? Колика је та плата износила пре него што је образована садашња тобоже социјално одговорна влада? Одговор сви добро знамо. Као што су добро познати и сурове чињенице о незауставивом ширењу незапослености, сиромаштва и беде.

Могло би неко да помисли да су плате смањене како би се смањила потрошња и средства уложила у привреду, пољопривреду, инфраструктуру, културу, образовање, здравство, правосуђе, војску, борбу против беле куге. Да видимо како ствари стоје у овим областима. Привреда је потпуно опустошена, преко 70.000 предузећа је у блокади, уместо да се пољопривреда подстиче она као да се плански уништава, аутопутеви постоје само у пројектима, култура је у незавидно тешком положају, образовање све више служи као карта за одлазак из земље, здравство се гуши у безбројним проблемима, правосуђе кроз брзоплету реформу лако може да постане кривосуђе.

Уместо да све ово озбиљно забрине власт и да се сама Влада одговорно суочи са нечим што је несумњиво опора и мучна стварност и да зарад тога и она сама упозори јавност да нам је угрожена земља, привреда, култура и демографски опстанак нације, власт нас запљускује својим самозадовољством и понављањем увек једне те исте приче да је Србија лидер у региону.

Шта је прави узрок овако лошем стању у којем се наша данас Србија? Одговор на ово питање је више него јасан и најширој јавности. Садашња власт је зауставила развој земље и то је главни и највећи проблем Србије. А развој земље је заустављен због

Пише: Војислав Коштуница
понедељак, 27 јун 2011 11:06

потпуно погрешне политике садашње власти. При томе, посебно је погрешна и нереална политика власти према ЕУ. Уместо, трезвеног, промишљеног односа према ЕУ, у коме пре свега треба да водимо рачуна о нашим привредним, националним и државним интересима, садашња власт је успоставила потпуно идеолошки однос према ЕУ. На овај начин превиђају се наши национални и привредни интереси и све, апсолутно све се подређује вољи и интересима Брисела. Свако разложно и добронамерно упозорење да и Србија има своје интересе проглашава се политиком изолације и антиевропском политиком. Овакав однос према ЕУ не постоји ни у једној држави у Европи и по њему садашња власт јесте лидер у Европи.

Нас би требало да забрине свака врста фанатизма па и овај својеврсни еврофанатизам, тим пре што смо у нашој историји имали неку врсту фанатизма југословенства и комунизма, зарад којих смо се одрицали српства, наше државе и наших националних интереса. Југословенство и комунизам су пропали, а ми као народ немамо више права да понављамо старе грешке и да због било којих интернационалних идеала запостављамо Србију и наше интересе.

Наша брига и наш најпречи циљ зато је развој Србије. У периоду од 2004. до 2008. године Србија се поступно али стабилно развијала. Захваљујући развоју земље могли смо да поставимо државотворну политику одбране Косова и да у Савету безбедности обезбедимо да опстане Резолуција 1244 која гарантује суверенитет и територијални интегритет Србије. Захваљујући развоју земље успоставили смо снажне привредне везе са Републиком Српском и такође утицали да се Српска развија у сагласности са Дејтонским споразумом. Само ако се Србија развија могуће је обезбедити грађанима нормалан живот и на добар начин водити државотворну политику одбране националних интереса.

Зато на изборима који се приближавају права тема није и не треба да буде ЕУ, јер се до краја ове деценије неће ни постављати питање стварног уласка Србије у ЕУ. Права тема је развој Србије и како обезбедити да се поново покрене привреда и запосли народ. Уместо празне приче и опседнутости ЕУ нама су потребне нове фабрике, нова радна места и повећавање производње. Само тако ћемо моћи да поново подигнемо ниво наше културе, да обезбедимо да наша младост остане после школовања у земљи. Наши савезници и наши партнери могу и треба да буду све државе које имају интерес да привредно сарађују са Србијом у обостраном интересу и руководећи се чистим рачуном.

Обострани интерес и чист рачун је једина исправна формула и за наше односе са ЕУ. Ништа не треба нико да нам поклања, али ни ништа да нам одузима. Косово припада

Пише: Војислав Коштуница
понедељак, 27 јун 2011 11:06

нама јер је наше, Европској унији припада оно што је њено. Испада да је Косово важније Европској унији, него садашњој власти у Србији. Више је стало Бриселу да нам узме Косово, него садашњој власти да га брани. Пре неки дан смо имали прилике у самом Београду да јасно и разговетно чујемо од представника моћне европске државе да је услов за учлањење Србије у ЕУ да призна Косово. Демократској странци Србије је мирна савест јер смо грађанима 2008. године рекли истину шта је права политика ЕУ према нашој земљи, као и да је њихова намера да од Србије одузму Косово. Најгора је она политика која се служи обманивањем сопственог народа. Србија треба да се понаша као свака европска држава и да јасно саопшти Бриселу да како до сада никада ниједна земља у Европи није трговала својом територијом тако то не може да ради ни Србија. Сарадња Србије и ЕУ треба да се заснива на обостраном интересу, чистом рачуну и међусобном поштовању.

Недавно је у Београду одржана НАТО конференција која је изазвала велику пажњу нашег народа. Право питање гласи да ли је било неопходно да се организује ова конференција? Које нам то добро може донети НАТО пакт? Често се чује како се ето Србија из емотивних разлога противи учлањењу у НАТО. Истина је заправо да је Србија искључиво на основу чисто рационалних разлога војно неутрална. Србија није претња НАТО пакту, то је само по себи јасно. Србија није непријатељ НАТО пакту и то је само по себи јасно. Српски народ у огромној већини једино жели да остане војно неутралан, јер смо протеклих векова толико ратовали и дали толике жртве, да је сада наш интерес да будемо неутрални.

Вечна тема Косова исто тако захтева промишљену и реалну политику, која искључиво води рачуна о нашим националним и државним интересима. Приче о великој Албанији, подели Косова, моделу две Немачке престижу једна другу, док се истовремено воде преговори Београда са представницима Приштине. Али ма какве се закулисне игре правила једно је јасно. Свака идеја, свако решење, сваки договор мора бити сагласан Уставу Србије. Устав Србије је чврста брана и гарант да је за државу Србију Косово и Метохија саставни део наше земље. Све док је на снази Устав Србије сваки споразум који је потписан противно Уставу вреди мало или нимало и не може имати будућност.

Најзад и посебно важно. Зато смо се окупили овде. Србија се спрема за изборе. Ови избори биће важни за будућност земље. На њима ће се бирати пут којим Србија треба да иде. На народу је да тај пут изабере. Да ли земља и даље треба да иде путем без алтернативе у ЕУ, или треба развој Србије поставити као најпречи циљ и поново покренути и подигнути привреду? Идолопоклонички однос према ЕУ треба заменити умереном, трезвеном и реалном политиком вођења рачуна о српским економским, државним и националним интересима. Данас је Република Српска у много чему пример матици Србији како треба сваки идеолошки и инфериоран однос према великим

западним центрима моћи заменити политиком одбране српских националних интереса. Оно што данас не уме и не може Србија, показује се да може и уме Република Српска. На српском народу је да одлучи када ће Србија поново заузети своје природно место и вратити се државотворној политици. Демократска странка Србије ће верно водити политику која је у интересу грађана Србије, која је у интересу наших националних интереса и која је способна да покрене развој Србије. Доказали смо да је наша политика остварљива и да је у најбољем интересу земље. Зна то добро Србија.

Шта дакле треба да урадимо за Србију, ако хоћемо да наша земља постане оно што с правом заслужује да буде? Први и најпречи циљ је да поново покренемо развој земље који је погрешном политиком заустављен 2008. године. Развој земље и подизање привреде је предуслов вођења ваљане државотворне политике заштите националних интереса. Затим, други важан циљ је поновно успостављање националног јединства да се мора доследно поштовати Устав, као и уставни и правни поредак државе. То значи и јасан друштвени консензус да је Косово и Метохија, Војводина и Рашка саставни и неотуђиви део Србије. Трећи циљ је успостављање националног јединства да Србија у сарадњи са Русијом, ЕУ, САД, Кином и другим државама треба да сарађује на равноправним основама и на обостраном интересу, држећи се принципа чистог рачуна. Четврти циљ је да наша земља остане војно неутрална, јер младост Србије не сме да ратује за туђе геостратешке интересе. Пети циљ је још јаче привредно, културно и свеукупно друштвено повезивање Србије и Републике Српске сагласно Дејтонском споразуму. И шести општи циљ је да се заустави изумирање Србије и да се поново покрене живот, рађање и јачање породичних традиционалних вредности.

Ко може да оствари ове циљеве, који су основа ваљане будућности Србије? Има ко може. Има ко је показао да може. То је Демократска странка Србија. Увек смо Србију гледали у очи, и данас кажемо да ове велике циљеве ми можемо да остваримо. За слободну, развијену, културну, образовану, самосвојну Србију, која зна да ради, воли и цени своје вредности и саму себе, вреди се борити и дати све од себе. Ми се боримо за такву Србију и верујемо да Србија победити мора.

Живела Србија!

(dss.org.rs)